

Roman Michelko: Deti ako rukojemníci

- CZ24 News | 26. prosince 2020

Doba pandémie koronavírusu výrazne akcelerovala veľa vecí a technológií. V krátkej dobe sme boli svedkami mnohonásobného nárastu online obchodovania, respektíve e-shopov. Ukazuje sa, že po korone už svet nebude taký, aký bol pred ňou. Niektoré veci ukázali možnosti nových technológií a výrazne urýchlili evolučný vývoj, ktorý by nás síce asi aj tak neminul, ale trvalo by to podstatne dlhšie.

Nástup nových technológií však zároveň ukázal, aké sú ich dnešné limity. Okrem už spomínaných e-shopov nastal najväčší posun v takzvanom dištančnom vzdelávaní. Tento výraz v svetle dnešnej pandémie mimochodom dostáva nový obsah. Doteraz sa dištančné vzdelávanie vnímalo prevažne ako diaľkové štúdium, dnes dostal tento výraz úplne iný rozmer. Dištančné vzdelávanie sa vníma ako vzdelávanie pomocou technológií, predovšetkým vďaka aplikácii Zoom, MS teams alebo Google Meet.

Už minulý rok sa však ukázalo, že kvalita takéhoto vzdelávania pri dnešných technologických možnostiach výrazne zaostáva za prezenčným vzdelávaním. Minulý rok sme zažili bezprecedentnú skutočnosť, keď maturanti skončili stredné školy bez maturitných skúšok, pričom záverečné vysvedčenia sa odvíjali od priemeru známok. Generácia maturantov v roku 2020 tak bola okrem iného ochudobnená o skúšku z dospelosti, ktorú môžeme vnímať aj ako akýsi iniciačný obrad, keď sa deťom končí jedno obdobie života a začína naozajstný vstup do dospelosti.

Veľmi podobne to bolo aj v prípade prijímacích skúšok na stredné školy. Až na malé výnimky osemročných gymnázií, prípadne umeleckých škôl, kde sú talentové či predpokladové skúšky

nevyhnutné, sa prijímacie skúšky nerobili a prijímalo sa v podstate na základe jediného kritéria – prospechu. Ak si uvedomíme nerovnakú kvalitu a náročnosť hodnotenia rôznych škôl, musíme trpkو konštatovať, že takto nastavené podmienky boli veľmi diskriminujúce, paradoxne, pre elitné školy, kde bolo potrebné preukázať na dobrý prospech viac znalostí a schopností než na menej náročných školách.

Každopádne dôsledky dlhodobej výluky prezenčného štúdia sa už začínajú prejavovať. V súčasnosti sa už žiaci a študenti dostávajú do situácie, keď takmer rok nemali riadne školu. To má za následok absenciu sociálnych kontaktov, čo vedie k podstatne nižšej miere socializácie, ktorá je práve v tomto veku veľmi dôležitá. Následky sú potom veľmi negatívne a dosť zásadným spôsobom môžu ovplyvniť osud takejto generácie. Aj preto sa už začína hovoriť o stratenej generácii žiakov a študentov, ktorí si záťaž z koronavírusovej krízy možno ponesú so sebou celý život. V tejto súvislosti nám tak vyvstáva otázka, ako riešia túto pandemickú situáciu inde vo svete. Je teda potrebné konfrontovať slovenskú cestu s európskym a svetovým kontextom.

Takmer všade vo svete si veľmi dobre uvedomujú, že vzdelanie, respektíve jeho kvalita je tým najzásadnejším aktívom každej modernej spoločnosti. Preto až na pár výnimiek – Španielsko a Taliansko v čase prvej vlny pandémie, sa zodpovedné vlády pokúšali (ak to bolo len trochu možné) udržať deti v školách.

Autor: Roman Michelko

Zdroj: <https://zemavek.sk>